

ԽԱՉԻԿ ԳԱԲՐԻԵԼԻ ԲԱՂԻԿՅԱՆ (1933- 2020)

Վախճանվել է հայագիտության անխոնջ մշակ, բանասիրական գիտությունների դոկտոր, պրոֆեսոր Խ. Գ. Բաղիկյանը: Նա իր գիտակցական կյանքը նվիրել է դպրոցին և բուհին, եղել է Հ. Աճառյանի անվան լեզվի ինստիտուտի աշխատակից: Հեղինակ է տարբեր բնույթի գրքերի, գրել է բուհական ձեռնարկներ, ունի մի շարք մենագրություններ: Այս ոլորտում նա հանդես բերեց մեծ նվիրում, մեկ տասնյակից ավելի գրքերից բացի՝ գրեց մի քանի հարյուրից անցնող գիտական հոդվածներ, զեկուցման թեզեր՝ հայերենի տարբեր ոլորտների վերաբերյալ, այլև գրքեր՝ նվիրված անվանի հայագետների և մշակույթի դեմքերի կյանքին:

Նա անվանի շարահյուսագետ էր, բուհական և ակադեմիական մենագրությունների համահեղինակ, լավագույն հուշագիր-կենսագիր, հեղինակ բուհական տարբեր դասագրքերի: Նրա լեզվաբանական աշխատությունները վերաբերում են հայերենի կոչականի, պարզ նախադասության, վերջինիս շարադասության, ժամանակակից հայերենի դարձվածային միավորների ուսումնասիրությանը:

1960-ական թթ. ուսուցչությունից անցավ գիտությանը՝ լինելով լեզվի ինստիտուտի ասպիրանտ, որտեղ էլ պաշտպանեց իր թեկնածուական և դոկտորական թեզերը: Իր գործին նվիրված գիտնական էր, լավ ուսումնասիրող, արդյունքը՝ բազմաթիվ, տարբեր ծավալի ու բնույթի աշխատությունները, որոնք մնում են արդիական և անշրջանցելի: Մասնակցել է հայերենագիտական գիտաժողովների և կոնֆերանսների՝ մեզանում և արտերկրում, հանդես գալով կարևոր զեկուցումներով:

Հայ մշակույթի գործիչների, գիտության լեզվաբան ներկայացուցիչների կյանքին ու գործունեությանը նվիրված նրա գրքերը պարունակում են հարուստ նյութ, կարդացվում են մեծ հետաքրքրությամբ. այդ գրքերում նա լավագույն պատմող ու վերլուծող է:

Նա Շիրակի սարահարթի ծնունդ էր, տոհմիկ հայի զավակ, իր խառնվածքով մարդամոտ և բնավորությամբ շիտակ, ընտանիքի օրինակելի հայր: Նրա անունը մնալու է լեզվի ինստիտուտի պատմության մեջ, լեզվաբանական ժառանգությունը՝ հայագիտության անդաստանում: